

mu vydati zbrojní list k držení zbraně, ježto schválení nájmu polovného práva děje se podle § 3 zák. čl. XX/1883 s hlediska ochrany zájmů propachtující obce (srov. nář. Boh. 5927/26 adm.), z něhož rovněž nic nelze usuzovati na otázku, o níž v daném případě šlo.

Č. 6889.

Policie zbrojní. — Řízení před nss-em (Slovensko): * Zaměstnavatel nemá nároku před nss-em stíhatelného, aby jeho zaměstnanci (hajnému) byl vydán zbrojní list, leč že by ve statutu bylo jinak stanoveno.

(Nález ze dne 17. listopadu 1927 č. 23.737).

Prejudikatura: Boh. 5.481/26 adm.

Věc: Alex. P. v H. proti župnímu úřadu v Košicích o odepření zbrojního listu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 5. října 1925 žádal st-l, aby bylo vydáno Štefánu M., složivšímu dne 3. října 1925 hajnickou přísahu, povolení k držení dvouhlavňové lovecké pušky. Výměrem z 20. listopadu 1925 nevyhověl okr. úřad v S. žádosti té proto, že bylo šetřením zjištěno, že Štěpán M. není úplně spolehlivý s hlediska zachovávání zákona honebního a lze předpokládati, že by tohoto povolení zneužil. Nař. výměrem zamítl župní úřad v Košicích st-lovo odvolání.....

O stížnosti nss uvážil:

Žal. úřad odepřel vydati žádaný zbrojní list z důvodů dvou: 1.) proto, že M. není úplně spolehlivý s hlediska šetření hon. zákonů a že lze předpokládati, že by mohl daného mu povolení zneužít, tím více, když st-l důvody ty ničím nevyvrátil, a 2.) proto, že st-l žádné újmy ani škody rozhodnutím I. stolice neutrpěl, takže již okolnost ta sama o sobě stačí, aby bylo odvolání jako bezzákladné odmítnuto.

Strany jsou za jedno v tom, že v druhém důvodu nař. rozhodnutí spatřovati jest výrok žal. úřadu, že st-l nemá právního nároku na to, aby jeho hajnému byl vydán zbrojní lístek.

Nss neshledal, že by názor ten odporoval zákonu.

Nárok na vydání zbrojního lístku jest a podle povahy své může býti jen individuálním nárokem osoby, jež hodlá držeti určitou zbraň (srovnej Boh. 5481/26 adm.). Nárok na vydání zbrojního lístku osobě třetí mohl by býti přiznán někomu jen tehdy a potud, pokud by tak stanovila zvláštní norma.

Statut býv. župy šarišské č. 287/1911, podle něhož jest daný případ posuzovati, stanoví sice v § 6, že zbrojní lístek hajnému a jiným osobám tam uvedeným k nošení služ. zbraně vydává se na základě žádosti zaměstnavatelovy, avšak předpis ten — i kdyby ho bylo lze v daném případě použít — nedává zaměstnavateli právního nároku na to, aby jeho zaměstnanci byl zbrojní lístek vydán, a ani jinak není ve statutu předpisu, z něhož bylo by lze nárok takový odvozovati.

Nutno dáti za pravdu st-li, že má zájem na tom, aby byl zbrojní lístek jeho hajnému udělen, avšak zájem ten jest právě jen pouhým

zájmem, jenž ovšem právní nárok obsahu shora uvedeného založiti nemůže.

Shledal-li nss, že st-l nemá právního nároku na to, aby byl jeho hajnému zbrojní lístek vydán, nebylo pak již ovšem třeba zabývatí se námitkami brojícími proti právnímu důvodu nař. rozhodnutí.

Č. 6890.

Policie zbrojní. — Administrativní řízení (Podk. Rus): * O žádostech za vydání zbrojních pasů podle statutu býv. župy marmarošské z r. 1907 (schváleného výn. uh. min. vnitra z 18. září 1912 č. 117.880) rozhodují v I. stolici hlavní služný, v II. a poslední župan. Civilní správě Podk. Rusi kompetence ve věcech těch vůbec ne náleží.

(Nález ze dne 17. listopadu 1927 č. 23.738).

Věc: Rudolf S. v R. proti civilní správě Podkarpatské Rusi stran zbrojního pasu.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Županský úřad v S. výnosem z 23. dubna 1925 obnovil Rudolfu S. zbrojní pas pouze na flobertku a revolver a škrtl ze zbrojního pasu lovecké pušky z důvodů »malé výměry spolkového revíru ve V. a slabého stavu zvěře v něm.« Nař. výměrem nevyhověl žal. úřad odvolání st-lovu.

Maje rozhodovati o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musil zkoumati nss především, rozhodovaly-li o věci úřady k tomu kompetentní.

Dle § 1 župního statutu župy marmarošské o držení zbraní střelných, schváleného min-em vnitra dne 18. září 1912, dává dovolení držeti jakékoli zbraně na jeden rok a povolení to obnovuje hlavní služný. O dalším postupu instančním statut předpisů nemá. Platí tudíž všeobecný předpis § 71 zák. čl. XXI:1886, dle něhož z rozhodnutí služn. úřadu jest přípustno odvolání k podžupanu, tedy nyní — hledíc k § 1 vl. nař. ze 7. června 1923 č. 113 Sb. k županu. Ježto pak není právní normy, která by ve věcech tohoto druhu přiznala kompetenci úřadům vyšším, nutno pokládati županovo rozhodnutí za konečné.

Z toho plyne, že v tomto případě rozhodl v první stolici úřad nepřislušný a že jest i poučení o opravných prostředcích, jež připojil hlavní služný k intimátu rozhodnutí župního úřadu, v odporu se zákonem. Žal. úřad, jednaje o odvolání, toho všeho nedbal, nezkoumal své vlastní kompetence a nezrušil rozhodnutí žal. úřadu, nýbrž o odvolání tom meritorně rozhodl. Učinil-li tak, jest i jeho výrok jako výrok úřadu v této věci k přezkoumání rozhodnutí župního úřadu již nepovolaného, výrokem úřadu nepřislušného, pročež bylo jej zrušiti dle § 7 zák. oss.